

Прије тачно 39 година, 11. априла 1976. године, исписана је једна од најблиставијих страница бањалучке спортске историје: тог дана Рукометни клуб Борац постао је првак Европе! У финалној утакмици тадашњег Купа европских шампиона, изабраници тренера Пере Јањића савладали су данску Фредерицију резултатом 17:15 и тако освојили трофеј који им је измакао годину дана раније, када су се за европски трон борили са екипом Франкфурта.

Меч између Борца и Фредериције одигран је у крцатој дворани Борик, у коју је стало више од 5000 гледалаца, који су жељели да дају свој допринос у борби за трофеј. И у томе су и успјели: на крилима препуног бањалучког храма спорта Абас Арсланагић, Здравко Рађеновић, Добривоје Селец, Миро Бјелић, Раде Унчанин и остали савладали су Данце и направили огроман успјех не само бањалучког рукомета, него и спорта уопште.

На путу до трона Јањићеви пулени прво су елиминисали Червену хвиезду из тадашње Чехословачке (27:14, 22:26), затим и шпанског представника Калпису (28:21, 13:13), да би у полуфиналу снаге одмјерили са славним њемачким Гумерсбахом, који је важио за великог фаворита за пласман у финале. Међутим, "црвено-плави" су се испрсили пред фаворизованим Њемцима, у првој утакмици забиљежили повољан резултат (16:16), да би у реванш утакмици, одиграној у Борику, тријумфовали резултатом 15:13 и по други

пут у двије године домогли се великог финала.

GLAS

PONEDJELJAK, 12. april 1976.

KUP EVROPSKIH ŠAMPIONA U RUKOMETU

BORAC PRVAK EVROPE

U BANJALUCI: BORAC – FREDERICIJA 17:15

SUDIJE: Hensel i Hehpus (Njemačka DR); Dvorana: Borik; Gledalaca: oko 4000; Isključenje: Rađenović, Vujinović, B. Golić i F. Hansen po dvije minute; Sedmerci: Borac 3 (2), Fredericija 3 (2).

BORAC: Arslanagić, Selec 2, Rađenović 6, Karalić 2, Bjelić, Vujinović 1, (1), Vukla, Unčanin 2, Popović 1 (1), B. Golić, M. Golić 2, Ravlić.

FREDERICIJA: Jepsen, F. Hansen 3 (1), Hideman, Nilsen 3 (1), Sorensen 1, Jungland, A. Hansen, Andersen 3, Pulsen, Madsen 2, Petersen 2.

BANJALUKA — Od sinoć, od 11. aprila 1976. godine, od 18,20 časova veliki, srebrni pehar, trofej koji pripada samo najboljim rukometnim ekipama Evrope nalazi se u posjedu Banjalučana. U jednom velikom finalu, u borbi koja će se dugo pamтити Borac je ostvario san svih svojih generacija. Ova generacija, koja je živila za jučerašnji dan, koja je čitav svoj sportski vijek podredila sinočnjem cilju uspješno je stigla do njega i sa ponosom može da budućim generacijama ostavi u naslijeđe ono što je poslije toliko megdana, borbi, treninga i odricanja postigla! Trijumf Banjalučana stigao je u pravi čas, da razgali srca navijača Borca, da uveliča jednu sportsku godinu koja je počela izuzetno po jugoslovenski sport, da uspješima stonoteniseru, rukometašima Radničkog... doda još jedan, za nas sigurno najljepši, od sinoć najljepše je biti Banjalučanin! Uspjeh nije samo djelo onih dvanaest divnih mladića, sportista koji samo znaju za pobjede, već je to uspjeh grada, podvig svih onih koji su u veliku zgradu Rukometnog kluba Borac dosad uzivali kamen po kamen da bi od tog kluba stvorili ono što je danas... ŠAMPION EVROPE. U ovom prvom izlivu oduševljenja čovjek može nešto i da pogriješi, da zanemari, da zaboravi ali jedno treba reći i istaći... uspjeh Borca potpuno je zaslužen. Došao je poslije trogodišnjeg jurišanja ka trofeju „L. ekipa“ i zato je svima nama drag, zato se sa tim srebrnim peharom ponosimo isto kao i igrači, kao da smo ga i mi osvojili, jer je on djelo rukometnih neimara, djelo armije

pitanje. Banjalučani igraju sjajno, to je rukomet koji pilišni!”

32. MINUT: Snažan udarac Nilsena Arslanagić zaustavlja nogom. U kontranapadu Rađenović nije mogao da izbjegne faul Sorensena.

33. MINUT: Andersen se ubacio u zonu jata i smanjio na 8:11. Odmah zatim Boro Golić odlazi na klupu, jer je kašnjen sa dvije minute. Oslabljeni Banjalučani mijenjaju ritam, pokušavaju da spustaju razgoropadene Dancere.

37. MINUT: Greška za greškom Banjalučana omogućila je Petersenu da se i drugi put upiše u listu strijelaca. Počinjemo biti zabeinuti. Borac popušta u tempu, nailazi kriza i Arslanagić je sve češće na velikim inkuljenjima. Kontranapad Petersena on je gradima zaustavio.

39. MINUT: Sad su se Danci pokazali kao lukavi. Petersen je bez izveo aut, a Andersen je kraj uspravane odbrane Borca smanjio na zabrinjavajućih 10:11.

39. MINUT: Borac ima prednost od samo jednog gola. Na Nilsenu je načinjen sedmerac. Da li će F. Hansen iskoristiti sjajnu šansu? Vjerovatno, bi to uradio da na голу nije bilo Arslanagića. On je još jednom zadivio. Dvorano odjekuje „Ako! Ako!“ To traje i u narednih minut-dva kada Arslanagić na briljantan način sprečava F. Hansena da ga savlada. Tehnički štab Borca povlači Karalića na zaslužan predah. Ubrzo novi kontranapad Damaca. Ali, šta im vrijedi kada je tu Arslanagić.

41. MINUT: Gle, ti njega i Vujinović se upiše u listu strijelaca. Njegov gol stavlja djelimično Dancere, a zajedno sa M. Golićem nekoliko trenutaka kasnije postavlja divan blok i udarac Hidemana nije urodio plodom.

43. MINUT: Vujinović je zadivio dvije minute kazne. Lob Petersena pogada

jer Borac vodi sa samo jednim golom prednosti, 16:15. Gledaoci znaju šta to znači. Zato se ponovo gromoglasno javljaju i Borikom odjekuje: „Jugoslavija! Jugoslavija!“. Gosti sve pokušavaju, ne bi li se dokopali lopte. Vjeruju valjda da bi izjednačili i tako trijumf domaćina doveli u pitanje.

59. MINUT: U stvari semafor pokazuje da je do kraja ostalo još samo sedamdeset sekundi. Mnogi su okrenuli glavu, pogledom su pobjegli sa terena jer nisu smjeli da gledaju šta se dolje događa. Snažni Andersen je u prilici da pogodi mrežu. Prosto ulijev u golmanški prostor i dok svi već vide loptu u mreži Arslanagić dokazuje ko je i šta je. Brojke na semaforu se munjevito smjenjuju. Dvoranom tužnj „Ako! Ako!“ Borac je na pragu najvećeg trijumfa ali i pred moćda strahovitim šokom. Jer, izgubili su loptu sve ono što je stvarano ne samo u ovoj utakmici nego da ode u grah i pepeo.

Slavlje

60. MINUT: Isčeli se da sudiće ne kazne pasivnu igru Rađenović čini očajnički pokušaj: kreće na sve ih niza, a Danci ga nepropisno zaustavljaju. Sudije jednoglasno pokazuju na sedmerac. Nailazi trenutak velike odlike. Jer je do kraja ostalo još samo 16 (1) sekundi. Ko će izvesti udarac? Tog nezahvalnog zadatka prihvatio se Nedjeljko Vujinović. Bijed u licu, ali nekako smirenog koraka prilazi onoj bijeloj crti. Lopta je u njegovim rukama i sudbina Borca. Udarac je bio neodbranjen! To je pobjeda!

Počinje slavlje. Danci još nešto pokušavaju da urade, ali sve je gotovo. Gledaoci ustaju sa svojih mjesta, ako su upali u završnici i spešili. Onog trenutka kada je utakmica završena igrači trče

ARSLA

U okviru emisije „Ponedjeljak nas (pone) ABASU / manu Bo njegovim treal...“

LICA. Gledaoci „boji“... Slavlje svedom Borcu pobjede bacio je eto najljepše sloven“, dol sirom Jugoslav himnu – pob

PRIJEDOR

PRIJEDORskoj utakmici lijev fudbal k gledalaca. „P se umjetnosti da njegova p nije dolazila običaju igra tama osvaja 422 domaćina

1975. године у борби за трофеј надиграо их је њемачки Франкфурт, међутим годину дана касније Борац није дозволио да му трофеј измакне: дански представник савладан је резултатом 17:15 те је РК Борац по први и једини пут у својој 65 година дугој историји постао ПРВАК ЕВРОПЕ!

БОРАЦ – ФРЕДЕРИЦИЈА 17:15 (11:7)

дворана: "Борик" у Бањалуци, **гледалаца:** 5 000, **судије:** Херберт Хеншел и Петер Хенфус (ДР Њемачка), **седмер**
ци :
Борац 3 (2), Фредериција 3 (2),
искључена
: Борац 6, Фредериција 2 минута.

БОРАЦ: Арсланагић, Селец 2, Рађеновић 6, Каралић 2, Бјелић, Вујиновић 2 (1), Вукша, Унчанин 2, Поповић 1 (1), Б. Голић, М. Голић 2, Равлић. **Тренер:** Перо Јањић.

ФРЕДЕРИЦИЈА: Јепесен, Ф. Хансен 3 (1), Хајдерман, Нилсен 3 (1), Соренсен 1, Јунгланд 1, А. Хансен, Андерсен 3, Пулсен, Мадсен 2, Петерсен 2. **Трен**
ер :
Оле Ворм.

(борац-спорт)